U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci podatelky: **I. B.,** v řízení o nejasném podání podatelky ze dne 21. 10. 2017,

takto:

I. Podání podatelky ze dne 21. 10. 2017 **se odmítá.**

II. Podatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 4. 10. 2017, č. j. 20 Ad 26/2017 – 11, odmítl podání I. B. ze dne 25. 7. 2017 označené jako „*Žádost o opětovné seznámení se s důkazy ve věci nepřiznání invalidního důchodu od roku 2010*“. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že podatelka k výzvě své podání doplnila, i poté je však evidentní, že napadá posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou ze dne 19. 9. 2013, č. j. LPS/2013/2016-JN-CSSZ o invaliditě a nikoli správní rozhodnutí. Krajský soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s., jako nepřípustnou, neboť směřovala proti úkonu, který není rozhodnutím.

[2] Dne 30. 10. 2017 bylo zdejšímu soudu doručeno podání ze dne 21. 10. 2017, ve kterém podatelka I. B. žádala o ustanovení advokáta „*ex offo ve věci 20 Ad 26/2017 – 11*“. Dále uvedla, že se již mnoho let pokouší prokázat České správě sociálního zabezpečení (dále „ČSSZ“), že jí přísluší invalidní důchod, související s její dřívější prací v Československu. Podle rozhodnutí ČSSZ měla nárok na invalidní důchod pouze v období od 1. 5. 2004 do 31. 12. 2009, který ji byl ke dni 1. 1. 2010 odebrán. Dále uvedla, že na základě rozhodnutí ze dne 31. 1. 2017, „*číslo LPS/2016/1081-JN_CSSZ*“, jí byl invalidní důchod obnoven, „*avšak bezplatně, jelikož je zde přestávka v plnění od 1. 1. 2010*“. Zmínila též, že v roce 2010 měla nehodu (zlomeninu krčku berního kloubu), kterou měl

nejpravděpodobněji způsobit meningiom, což má potvrzovat lékařský posudek pana D. K. ze dne 6. 7. 2015, specialisty na nervové soustavy, a lékařský posudek neuroložky paní A. S.. Dne 26. 3. 2014 obdržela rozhodnutí posudkového lékaře o neschopnosti samostatné existence v období od 11. 12. 2013 do 31. 3. 2015. Proto je pro ni „*nepochopitelnou skutečností*“, že ČSSZ jí uznává za „*nepostiženou osobu*“ a odmítá jí přiznat invalidní důchod. Závěrem žalobkyně uvedla, že je osobou s nízkým příjmem „*700,16 čistého*“ a advokát by jí byl velmi nápomocen.

[3] Podatelka ke svému podání přiložila usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 10. 2017, č. j. 20 Ad 26/2017 – 11. Zároveň přiložila posudek o invaliditě ze dne 31. 1. 2017, zn. LPS/2016/1081-JN_CSSZ, vypracovaný MUDr. V. P., posudek o invaliditě ze dne 19. 9. 2013, zn. LPS/2013/2016-JN_CSSZ, vypracovaný MUDr. J. V., rozhodnutí posudkového lékaře Správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 3. 2014, č. 023025517, dokument od *Zakład Ubezpieczeń Społecznych* ze dne 4. 4. 2014 v polském jazyce (bez překladu), lékařský posudek z neurologické poradny D. K. ze dne 12. 7. 2017, č. 14-00-01802-12/230/02/01/AOS, zprávu z lékařského vyšetření ze dne 12. 7. 2017 z neurologické poradny D. K.; poslední přílohou byl nedatovaný lékařský posudek vypracovaný A. S., neuroložkou. Všechny listiny se vztahovaly k osobě podatelky. Ta ve svém podání odkázala též na přílohu „*lékařské potvrzení ze dne 6. 7. 2017*“, která ovšem nebyla k podání přiložena.

[4] Nejvyšší správní soud z hlediska obsahu podání dospěl k závěru, že nelze určit, čeho se podatelka konkrétně domáhá; jedná se tedy o podání nejasného obsahu. Rovněž z hlediska formálního, jakkoliv pro klasifikaci podání je rozhodný jeho skutečný obsah, nenese podání žádné použitelné znaky (například označení „*kasační stížnost*“), z nichž by v tomto směru bylo možné učinit podložené závěry. Podle § 37 odst. 3, věty prvé s. ř. s. přitom platí, že „*z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno*“. Z tohoto důvodu zdejší soud usnesením ze dne 6. 11. 2017, č. j. 3 Ads 314/2017 – 6, podatelku vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení předmětného usnesení odstranila vady svého podání, ve smyslu odkazovaného ustanovení, a to tak, že uvede, čeho se její podání týká, proti komu směřuje a co jím navrhuje. Vzhledem k žádosti podatelky o ustanovení zástupce „*ex offo ve věci 20 Ad 26/2017 – 11*“, ji zdejší soud současně poučil o tom, že ve vztahu k řízení před krajským soudem o ustanovení zástupce rozhodovat nemůže, neboť k tomu není věcně příslušný; kromě toho již bylo zmíněné řízení pravomocně skončeno. Nejvyšší správní soud současně podatelku upozornil, že mínila-li snad své podání jako žádost o ustanovení zástupce pro podání návrhu na zahájení řízení před tímto soudem (§ 35 odst. 9, věta třetí s. ř. s.), musí být podání takto označeno, spolu s informací, o jaké řízení se má jednat. Předmětné usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 17. 11. 2017, kdy se stalo pravomocným.

[5] Podatelka na výzvu reagovala podáním ze dne 21. 11. 2017, doručeným zdejšímu soudu dne 30. 11. 2017. V něm uvedla, že se její podání týká nároku na invalidní důchod, který jí přísluší v souvislosti s její prací v Československu. Shodně s původním podáním uvedla, že jí navzdory zhoršujícímu se zdravotnímu stavu byl invalidní důchod odebrán ke

dni 1. 1. 2010. Na základě „*rozhodnutí číslo LPS/2016/1081-JN_CSSZ*“ jí potom byl podle jejích slov invalidní důchod obnoven s přestávkou v plnění od 1. 1. 2010. Zdůraznila rovněž, že přestože dne 26. 3. 2014 obdržela rozhodnutí posudkového lékaře o neschopnosti samostatné existence v období od 11. 12. 2013 do 31. 3. 2015, považuje ji ČSSZ za „*nepostiženou osobu*“ a odmítá ji přiznat invalidní důchod. Dále žalobkyně poznamenala, že její podání směřuje proti rozhodnutí ČSSZ, na základě, kterého jí byl odebrán invalidní důchod a navrhuje zpětné proplacení invalidního důchodu za období od 1. 10. 2010 do 31. 1. 2017. Závěrem žalobkyně požádala z důvodu velmi nízkých příjmů o ustanovení zástupce – advokáta „*ex offo*“ pro podání návrhu na zahájení řízení před zdejším soudem „*v předmětné věci* “.

[6] Jako přílohy svého podání podatelka uvedla (doslovná citace): 1) „*dopis 20 AD 26/2017-11*“, 2) „*dopis LPS/2016/1081-JN_CSSZ* “, 3) „*dopis LPS/2013/2016-JN_CSSZ* “, 4) „*rozhodnutí ze dne 26. 3. 2014* “, 5) „*dopis ZUS ze dne 4. 4. 2014* “, 6) „*lékařské potvrzení ze dne 6. 7. 2017* “, 7) „*potvrzení ze dne 12. 7. 2017* “, 8) „*potvrzení firmy ProfMed* “. Fakticky ke svému doplňujícímu podání přiložila lékařský posudek z neurologické poradny D. K. ze dne 12. 7. 2017, č. 14-00-01802-12/230/02/01/AOS, nedatovaný lékařský posudek vypracovaný A. S., neuroložkou, a zprávu z lékařského vyšetření ze dne 12. 7. 2017 z neurologické poradny D. K. Všechny tři dokumenty tvořily přílohu již původního podání žalobkyně (viz výše).

[7] Po zhodnocení obsahu přípisu podatelky ze dne 21. 11. 2017, kterou reagovala na výzvu zdejšího soudu v usnesení č. j. 3 Ads 314/2017 – 6, Nejvyšší správní soud konstatuje, že k odstranění vad původního podání nedošlo. Podatelka z velké části převzala obsah svého původního podání, aniž by nad rámec obecného konstatování, že se týká „*nároku na invalidní důchod* “ jakkoliv upřesnila, čeho se podáním učiněným ke zdejšímu soudu domáhá. Ve svém původním podání se zmínila (a předložila) usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. 20 Ad 26/2017 – 11, jímž byla její žaloba proti „*rozhodnutí ze dne 19. 9. 201, č. j. LPS/2013/2016-JN_CSSZ*“ odmítnuta. V doplnění svého podání se k tomuto usnesení již nevyjadřuje vůbec žádným způsobem, pouze za jednu z příloh označila „*dopis 20 AD 26/2017-11*“, aniž by jej fakticky přiložila. Žalobkyně naopak uvedla, že podání směřuje proti „*rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, na základě kterého* [jí] *byl odebrán invalidní důchod* “.

[8] Obsah původního podání tedy ani ve spojení s jeho doplněním neumožňuje identifikaci, čeho se podatelka, v mezích kompetencí svěřených zákonem Nejvyššímu správnímu soudu, domáhá. Podle § 12 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasačních stížnostech, které podle § 102 s. ř. s. představují opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Z formálních ani materiálních znaků posuzovaného podání, včetně jeho doplnění, však nevyplývá, že by jím podatelka jakkoliv brojila proti přiloženému usnesení krajského soudu č. j. 20 Ad 26/2017 – 11. Ani přes výzvu zdejšího soudu nebyly nedostatky podání odstraněny, a toto podání je proto ve stávající podobě nadále věcně neprojednatelné. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 37 odst. 5, větou druhou s. ř. s. podání odmítl. O tomto důsledku byla

podatelka v usnesení č. j. 3 Ads 314/2017 – 6, jímž byla vyzvána k odstranění vad podání, výslovně poučena.

[9] Pokud jde o návrh žalobkyně na ustanovení zástupce „*pro podání návrhu na zahájení řízení před Nejvyšším správním soudem v předmětné věci*“, zdejší soud se jím nezabýval, neboť posuzovaná podání ničím nenaznačují, že by byla způsobilá zahájit řízení spadající věcně do působnosti zdejšího soudu. Pokud by snad podání mělo skutečně směřovat proti „*rozhodnutí ČSSZ, na základě kterého byl* [podatelce] *odebrán důchod*“, nespadá rozhodování o takovém návrhu do pravomocí zdejšího soudu. Nadto nelze přehlédnout, že jakkoliv podatelka hovoří o „*rozhodnutích*“, kterými jí byl přiznán a odebrán invalidní důchod (první z nich identifikuje č. j. LPS/2016/1081-JN_CSSZ, u druhého je možné usuzovat, že by mohlo jít o „*rozhodnutí*“, proti kterému směřovala její žaloba ke krajskému soudu, tj. č. j. LPS/2013/2016-JN_CSSZ), potom v obou případech jde podle dokumentů, které žalobkyně ke svému podání přiložila, ve skutečnosti o posudky o její invaliditě, nikoli rozhodnutí, proti kterým by bylo možné úspěšně brojit žalobou ve správním soudnictví.

[10] Nejvyšší správní soud proto podání žalobkyně ze dne 21. 10. 2017 odmítl a o nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu